

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quomodò debeat se probare communicaturus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

horribile iudicium & pœna expectet eos qui indignè sumunt hoc Sacramentum. Videtur itaq; quòd maxima pars publicorum malorum in Ecclesia Dei, inueniatur ex illo peccato, & quòd Deus visibiliter puniat mundum propter pessimum hunc abusum in communione sanctissimi huius Sacramenti, tam ex parte sacerdotum consecrantium indignè, quàm laicorum indignè sumèntium: vnde Apostolus addit ibidem, dicens: Sunt inter vos multi infirmi, id est, infirmitatibus puniti, & dormiunt multi, hoc est, subito mortui sunt propter indignam communicationem. Ecce causam præsentium plagarum. Utinam penitentarent hæc sacerdotes quotidie sacrificantes, & videntur illi quoque qui tantum ob speciem religionis, & ob consuetudinem sæpè communicant, & utinam ponderarent illi, qui in mortalibus peccatis Auaritiæ, Luxuriæ, adulterij, Râcoris & iræ, Gulæ & ebriositatis &c. communicant, nec seruant fidem emendationis: Est enim res omninò periculosissima animæ & grauissima, indigna cõmunio: nam idèò subiungit Apostolus: Si nosmetipsos dijudicauerimus, &c.

¶

Secundò, talis proba cõsistit primò in hoc, an cognoscas ac reputes te talem & talem peccatorè, multi enim se reputant iustos, quia eleemosynam publicè dant sicut Phariseus, & nò putant se tale aliquid commisisse sicut ille, & dicunt, Non sum sicut cæteri homines, Luc. 18. Sed verus probator & examinador cõscientiæ, debet se reputare peiorem alijs, & etiam pro suis peccatis damnatione dignum. Ille enim ex tunc cognoscet, quàm necessarium fuerit, Christum pro se mortuũ esse: & intelliget nimirum, quàm magnum beneficium sibi collatum, quòd filius Dei ipsemet pro peccatis nostris sit mortuus, vt saluemur. Quisquis autem sic sese probat & examinat peccatorem esse, & creditque se morte Christi redemptum, atque in gratiarum

qui indigni
 quod ma-
 fia Dei, in-
 sibiliter pu-
 abusum in-
 enti, tam et
 e, quam lai-
 us addit ibi-
 i, id est, inhi-
 oc est, subit
 nicationem
 inam peni-
 ntes, & vi-
 a religionis
 at, & vrinan-
 catis Auar-
 Gulæ & ebr-
 fidem emen-
 osissima ani-
 m idco sub-
 udicaremur.

tiarum actionem accedit, & manducat & bibit car-
 nem & sanguinem qui pro illo effusus est, is rectè cõ-
 municat: agit enim gratias pro redemptione, & man-
 ducat & bibit, vt sibi Christus totaliter vniatur & in-
 corporetur, habeatq; ipsum tanquàm preciosissimũ
 thesaurum turbata conscientia. Ex quo sequitur, vt
 iuuenis & quicumque alius qui se potest cognoscere
 peccatorem & damnatione dignũ, sed credat se nunc
 esse redemptum, & differentiam habet inter corpus
 Christi & alium cibum, quod ille ad communionem
 Sacramenti admittendus sit. Quare Bohemi com-
 municantes paruulos, qui se sic probare non pos-
 sunt, non rectè faciunt: nam textus verbalis in Ioan.
 sexto, Nisi manducaueritis carnem filij hominis &c.
 intelligitur de fide passionis Christi, non reali man-
 ducatione principaliter. Debent autem Parentes iu-
 uentutem diligenter informare, vt credat se esse na-
 tos peccatores, & æternaliter fuisse damnandos, ni-
 si redempti fuissent morte & sanguine Christi: atque
 idco in perpetuam memoriam illius præstiti nobis
 beneficij, & in gratiarum actionem, eos accedere ad
 communionem, vt possint esse participes fructus pas-
 sionis & meritorum Christi. Deindè proba in hoc
 consistit, vt quis agat pœnitentiam, id est, se conuer-
 tat, & intendat malam relinquere vitam, & cessare
 à peccatis. Nam qui hoc non intendit & proponit
 in animo, ille iudicium sibi manducat. Vndè Eccle-
 sia olim arcebat à communione criminosos forni-
 catores, ebriosos &c. quia excommunicati & qui
 perseverant in manifestis vitijs, non debent accede-
 re. Corinth 5. Si quis nominatur fornicator, aua-
 rus, idolis seruiens, maledicus &c. Qui verò dolent
 de peccatis admissis, cupiunt absolutionem, & pro-
 ponunt certam emendationem, & sic participant de
 corpore & sanguine CHRISTI, illi rectam sequun-
 tur probã. Qui autem ex timore vel propter placen-
 tiam

tiam hominum communicant, nihil proficiunt, nec ullum meritum habent. Quare accedendum est, non ut propria freti dignitate vel præparatione, putemus nos cōsecuturos pmissa, sed ut credamus remitti nobis peccata gratis propter Christum. Orationes autem, ieiunia, eleemosynæ & alia pia opera, quæ sunt de reuerentia Sacramenti, fieri quoque debent, licet ipsa promissio gratiæ non fiat propter illam nostram præparationem: nam in Christum transfertur tota causa remissionis peccatorum & vitæ æternæ: quæ sumptio illa signum quoddam & pignus certissimum illius beneficij Christi, quod per fidem accipitur. Nā qui sic cōmunicat, ille nō solūm accipit in os corpus & sanguinem domini, sed etiā credit verbo, quod corpus hoc traditum sit in mortem pro peccatis suis, & sanguis eius fusus in remissionem peccatorum, Mat. 26. & sic communicans, spiritualiter & corporaliter communicat: Verbo cui credit, communicat spiritualiter, & hæc potissima est communio: sed in os accipiendo corpus Domini, communicat etiam corporaliter, & fit vna caro cum Christo. de illa spirituali communione loquitur Christus, cū ait Ioan. 6. Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus. de altera corporali loquitur, cū ait Matth. 26. Hoc est corpus meum, Accipite & comedite &c.

3. Tertiò Apostolus 1. Cor. 10. duplicem fructum exprimit communionis: quorum primus est, participatio & communicatio corporis & sanguinis Christi corpus & sanguis Christi fit nobis propriū, & totum quicquid ex illis meruit. Rom. 8. Qui dedit filiū, quomodo non omnia cū filio? Christi iustitia, sanctitas, sapientia fit nostra, 1. Corin. 1. Datus est nobis à Deo &c. E diuerso nostra peccata iniustitia & miseria fit Christi, qui illa omnia absorbet, tanquā seintillam ignis mare propter excellentiam sanctitatis ipsius, & sic gloriamur & viuimus in Domino nostro

Fructus
duplicis
primus.

Iesu Ch
scaff
miserij
munica
rum co
mus ta
Sathan
munio

Secu
10. con
dicit en
id est, e
sum C
dempt
vnum
vnus C
ritatis
ciunt
corpu
bra in
na De
uid P
te. Er
pes or
sic no
diabo
dem i
in Ch
bono
deber
remi
ceps
conu
cimu
inter
ne &